

§ 1 i de gældende love om afgift af henholdsvis visse olieprodukter, gas og benzin.

Efter lovforslaget skal der betales afgift af mineralolieprodukter. I stk. 1 nævnes de væsentligste afgiftspligtige produkter.

Som følge af EF-bestemmelserne skal der også betales afgift af andre varer end de, der er nævnt i lovforslagets stk. 1, såfremt de anvendes eller er bestemt til fyringsformål eller som motorbrændstof. Dette indebærer, at der også skal betales afgift af genbrugsolier. Der skal betales afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel eller motorbrændstof. Der er i praksis tale om en opsamlingsbestemmelse. Bestemmelsen gælder generelt for varer, der anvendes som motorbrændstof, men kun for flydende mineralolieprodukter, der anvendes til fyringsformål.

Hvis en blanding af afgiftspligtige varer eller af afgiftspligtige varer og andre varer kan bruges til fremstilling af varme eller som motorbrændstof, vil hele blandingen som i dag blive afgiftspligtig efter satsen for det produkt, som har den højeste afgiftsats.

Endvidere fastslås det, at man ikke uden tilladelse må anvende varer til andet formål end det, varerne er afgiftsberigtiget efter.

Endelig skal afgiften beregnes ved 15°. Dette følger af EF-bestemmelserne. I samhandlen mellem medlemslandene anvendes 15°, mens der anvendes dagtemperatur ved salg til forbrugere, dvs. når fyringsolien beskattes. Afgiftssatserne ved 15° er en slags referencesats, der viser, om minimumssatserne er overholdt.

Til § 2

Bestemmelsen fastslår, at det er varens overgang til forbrug, der er afgørende for afgiftspligtens indtræden. Det vil sige, at afgiften forfalder i det øjeblik, varen ikke længere befinder sig under en suspensionsordning, d.v.s. en ordning, der tillader, at den opbevares i uberigtiget stand. Forfaldstidspunktet vil derfor normalt være det tidspunkt, hvor varen udleveres fra en registreret oplagshaver. Når varer indkøbes fra et EF-land af andre virksomheder og personer, skal der som hovedregel betales afgift ved modtagelsen eller i forbindelse hermed.

Til § 3.

Bestemmelsen beskriver både den pligtmæssige og den frivillige registrering af virksomheder. Dette svarer til forholdene i dag, hvor virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer, skal registreres, mens virksomheder med en lagerkapacitet

på 1 mio. liter kan registreres, såfremt de afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer.

Det foreslås, at den terminologi, som benyttes i Rådets direktiv 92/12 (cirkulationsdirektivet), også benyttes i den danske afgiftslovgivning for mineralolieprodukter. Det medfører, at disse virksomheder kaldes oplagshavere.

Som betingelse for registreringen som oplagshaver foreslås det, at der stilles krav om sikkerhed for betaling af afgift på mindst 10.000 kr, hvis virksomheden ønsker at kunne levere varer, hvoraf der ikke er betalt afgift.

Sikkerhedsstillelsen kan bl.a. ses som en erstatning for den gældende sikkerhedsstillelse for interne fælleskabsforsendelser, der ophæves. Den kan forhøjes ved øget risiko for afgiftstab, herunder ved transport til andre EF-lande.

Til § 4.

Andre virksomheder samt institutioner, foreninger og lignende, der er offentligt reguleret, og som får tilført eller køber afgiftspligtige varer fra et andet medlemsland, skal inden varernes afsendelse fra dette indgive anmeldelse om forsendelsen og stille sikkerhed for afgiften.

Virksomhederne kan dog vælge at lade sig registrere som varemottagere uden sikkerhedsstillelse.

Bestemmelsen indeholder i stk. 5 regler om fjernsalg (postordre). Den udenlandske sælger skal være repræsenteret enten ved en filial eller en repræsentant her i landet, der skal stå for afgiftsberigtigelsen, og stille sikkerhed for afgiftens betaling.

Fjernsalget defineres i forslaget som salg af varer, der forsendes eller transporteres af sælger eller på dennes vegne til en ikke-erhvervsmæssig køber i bestemmelseslandet.

Lignende krav om sikkerhedsstillelse skal danske virksomheder opfylde ved postordresalg til udlandet.

Endelig fastsættes betingelser for den person eller virksomhed, som en oplagshaver, der er registreret i et andet EF-land, kan vælge til at forestå afgiftsberigtigelsen her i landet, såfremt der ikke er en filial eller lignende her i landet.

Til § 5

Lovforslagets § 5 svarer – bortset fra redaktionelle ændringer – til den gældende olie- og benzinafgiftslov.